

fiskation kun i disse tilfælde kan ske, når ganske særlige omstændigheder gør sig gældende.

Stk. 2 svarer til SL § 35, stk. 14, sidste pkt. Medens værdikonfiskation hidtil kun har kunnet ske, når redskaber eller fangst ikke har kunnet tilvejebringes, foreslås imidlertid nu en fakultativ adgang for retten til værdikonfiskation. En almindelig regel herom kan forventes foreslået af straffelovrådet i dettes betænkning.

Da det er fast antaget, at konfiskationsregler — uden særlige bestemmelser herom — skal fortolkes således, at inddragelsen sker til fordel for statskassen, er i modsætning til SL § 35, stk. 14, 1. pkt., ikke i forslaget udtalt noget udtrykkeligt herom.

Stk. 3 svarer til SL § 35, stk. 18.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til SL § 35, stk. 16 og § 37, 2. pkt.

Der er foreslået adgang til konfiskation også af redskaber, der ikke er røgtet som foreskrevet i § 15, stk. 3, og hvis ejermand ikke kan findes.

Man har fundet det rigtigst i overensstemmelse med affattelsen af § 35 at foreslå fakultativ konfiskation. De hidtidige bestemmelser om adgang for fiskerikontrollen, henholdvis den fiskeriberettigede, til at fjerne ulovligt stående redskaber er udgået som overflødige ved siden af de almindelige regler om lovlig selvtægt.

Ej heller er gentaget bestemmelsen i SL § 36 om straf som for tyveri af uberettiget tilegnelse af fangst i anden mands redskab, fartøj, hyttefad eller andet opbevaringssted, idet et sådant forhold rammes direkte af straffelovens tyveribestemmelser.

Til § 37.

Bestemmelsen svarer til SL § 38. Til privat påtale har man foruden som hidtil overtrædelser af § 7, stk. 1, jfr. § 15 kun foreslået henlagt sager, der drejer sig om overtrædelse af bestemmelser, der har til formål at sikre den enkelte fisker mod, at han bliver generet eller hindret i sit fiskeri, og hvor man finder det naturligt, at det overlades til den

pågældende selv at tage initiativet til sagens rejning.

Som følge af tilstedeværelsen af reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1 og § 725, stk. 1 og 2, har teksten i øvrigt i SL § 38 og § 39, stk. 1, kunnet udelades som overflødig.

Til § 38.

Stk. 2 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 30, stk. 1.

Bestemmelsen i SL § 39, stk. 2, om 2-årig forældelse for påtale af overtrædelser, der påtales af det offentlige, er udgået som overflødiggjort af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, hvorefter forældelsesfristen er 2 år, når den for lovovertrædelsen pådragne straf ikke vil overstige bøde eller hæfte i 2 år. For så vidt angår overtrædelser, der er undergivet privat påtale, bør gælde den almindelige regel i straffelovens § 96, jfr. lov nr. 163 af 31. maj 1961, hvorefter adgangen til sådan påtale bortfalder, når påtale ikke er sket inden 3 måneder efter, at den berettigede er kommet til kundskab om gerningsmanden.

Bestemmelsen i SL § 40 om fiskerisagkyndig medhjælp for dommerne ved behandling af sager om overtrædelse af lovens bestemmelser er ikke gentaget, idet retsplejelovens regler om syn og skøn må anses i fornødent omfang at sikre retten sagkyndig bistand.

Det samme gælder bestemmelsen i SL § 41 om indsendelse af domsudskrifter, idet forholdet er af ren administrativ karakter og de fornødne direktiver derfor bør gives i cirkulærereform.

Stk. 3. Da afstandsbestemmelserne mellem såkaldte „små“ og „store“ bundgarn er foreslået sat op, er med henblik på den situation, at den nye saltvandsfiskerilov træder i kraft på et tidspunkt, hvor små bundgarn er udsat med ringere afstand til store bundgarn end nu foreskrevet, indsat en bestemmelse, der sikrer, at de „små“ bundgarn kan blive stående på de udsatte pladser året ud, hvilket i praksis vil sige til efter bundgarnssæsonens afslutning.